

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. Бр. 3. П.4597/2010
Дана, 06.04.2012.

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, и то судија Гордана Ристић, у правној ствари тужиоца АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД Нови Сад, Пут новосадског партизанског одреда 1 А, чији је пуномоћник Драгомир Зјалић адвокат у Новом Саду, против туженог ГРАД НОВИ САД Нови Сад, Жарка Зрењанина 2, кога заступа Градско јавно правобранилаштво у Новом Саду, уз учешће умешача на страни тужиоца ИЛИЈЕ ДЕВИЋА, Београд, Виле Равијојле 9, чији су пуномоћници Емир Јашаревић и Небојша Ђокић адвокати из Београда, ради накнаде штете, всл 1.333.914.000,00 динара, након одржане главне расправе, дана 06.04.2012. године, доноси следећу

ПРЕСУДУ

- I ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да исплати тужиоцу главни дуг од 1.333.914.000,00 са законском затезном каматом од 20.12.2011. године до исплате и трошкове парничног поступка од 954.000,00 динара, у року од 8 дана, под претњом извршења.
- II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да умешачу исплати 936.500,00 динара на име трошкова парничног поступка, у року од 8 дана, под претњом извршења.
- III ОДБАЦУЈЕ СЕ тужба тужиоца у делу којим тражи да се тужени обавезе да убудуће од 01.12.2011. године па док за то постоје законски услови плаћа накнаду штете у месечном износу од 23.402.000,00 динара најкасније до 05.-тог у месецу за претходни месец са законском затезном каматом од доспећа сваке месечне рате до коначне исплате.
- IV Тужба тужиоца је повучена за главни дуг од:
- 2.052.542.925,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
- 493.876.975,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
- 91.268.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате,
- 142.236.568,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.07.2007. године до исплате.

V ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка од 954.000,00 динара, почев од 06.04.2012. године до исплате.

VI ОДБИЈА СЕ захтев умешача за досуду законске затезне камате на трошкове парничног поступка од 936.000,00 динара, почев од 06.04.2012. године до исплате.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу у којој је навео да је са туженим дана 08.05.2006. године закључио Уговор број II-020-2/2006-770 који је за предмет имао регулисање међусобних права и обавеза у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити тужилац на локацији предвиђеној Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. Тужилац је извршио уговорну обавезу у целисти, тако што је сопственим средствима на простору радне зоне „СЕВЕР II“, на парц.бр. 3351 к.о. Нови Сад I, у складу са идејним пројектом, у којој су у складу са уговором обезбеђени услови за пријем и отпремницу аутобуса у међумесном и међународном саобраћају по међународним стандардима, и за коју је прибавио употребну дозволу број V-351-437/07. Да је тужилац у целисти извршио уговору обавезу указује решење Министарства за капиталне инвестиције, Сектора за саобраћај број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године, којим је утврђено да навоизграђена аутобуска станица испуњава услове за рад прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближним саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање, и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Даље тужилац је у тужби навео да иако је он извршио уговорну обавезу у целисти, да тужени није извршио своју уговорну обавезу те сходно члану V и I уговора, није регулисао аутобуски саобраћај и изместио међумесни и међународни аутобуски саобраћај на новоизграђену аутобуску станицу, што је у складу са Генералним планом. Због неизвршења уговорне обавезе за тужиоца је настала ненадокнадива штета и иста ће настајати и у будућности све док тужени не изврши уговорну обавезу. Што се саме штете тиче реч је о изгубљеној добити коју тужени није остварио због чињенице да стара станица и даље ради, односно пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају, тако да се на новоизграђеној аутобуској станици не одвија саобраћај у пуном капацитету, а на месечном нивоу изгубљена добит износи 80.000.000,00 динара.

Тужилац је истакао да се обраћао Министарству за капиталне инвестиције, сада Министарство за инфраструктуру, које је у смислу члана 43 Закона о друмском саобраћају надлежно да утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица, са захтевом да забрани рад „старој“ станици јер иста не испуњава законске услове за рад. Међутим иако су прошли сви законски рокови за одлучивање о захтеву, министарство није одлучивало односно није донело одлуку. Оваквим поступањем односно непоступањем по захтеву тужиоца, је допринело настанку штете тужиоцу.

Даље је тужилац навео да је Јавно градско саобраћајно предузеће у оквиру којег послује стара станица, крши законске прописе, те пружа и даље услуге у међународном и међумесном саобраћају, иако за то не испуњава законске услове, те онемогућава тужиоца у несметаном раду и причињава му штету.

У одговору на тужбу тужени је навео да се противи тужби и тужбеном захтеву по основу и висини. Тужени је у оквиру своје надлежности извршио своју уговорну обавезу у целости, регулисао је саобраћај и трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Тачком I Уговора само је констатовано да ће се обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице створити услови за измештање приградског терминала са Рибље пијаце, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију. Из наведене уговорне одредбе не произилази обавеза Града новог Сада да у одређеном року укине односно угаси стару аутобуску међумесну станицу, јер стварање услова за измештање може се односити и на дужи временски период. У циљу извршења уговорне обавезе из тачке V уговора односно усмеравања саобраћаја на локацију нове међумесне станице, а полазећи од надлежности које су прописане чланом 5 Одлуке о градским управа Града Новог Сада („Сл. лист Града Новог Сада“ број 4/2005, 8/2005 и 43/2005) Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада донела је следећа решења:

- 1) решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, којим је нова аутобуска станица одређена за почетно и крајње стајалиште у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада, чиме је испуњена уговорна обавеза града да аутобуска стајалишта уреди у складу са локацијом нове аутобуске станице, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника,
- 2) решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште у зони раскрснице Пут Новосадског партизанског одреда и Сентандрејског пута на локацији АТП „Војводина“,
- 3) решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је омогућено да се линијама јавног градског превоза број 4 и 70 које су раније саобраћале само до аутобуске станице на Булевару Јаше Томића, превоз путника врши и до нове аутобуске станице,
- 4) решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем на Путу Новосадског партизанског одреда, дакле на локацији нове аутобуске станице,
- 5) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду,
- 6) решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације којом се аутобуски саобраћај усмерава и на локацију нове аутобуске станице,

7) решење о одређивању аутобуске станице на Булевару Јаше Томића број 6 за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године,

8) решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године.

Даље је тужени у одговору на тужбу навео да је циљу извршења уговорне обавезе, Градска управа за инспекцијске послове, Област инспекције за саобраћај и путеве, у вршењу инспекцијског надзора, сходно законским овлашћењима донела:

1) решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је инспектор за контролу друмског саобраћаја, у поступку контроле решења градске управе са саобраћај и путеве број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, наложио Јавном градском саобраћајном предузећу „Нови Сад“ из Новог Сада да Аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника у року од 1 дана. Пошто ЈГСП „НОВИ САД“ није поступило у складу са предметним решењем донет је Закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године којим је прецизирано да ће се 29.06.2007. године организовати извршење које ће се спровести принудним путем и то тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ поставити саобраћајну сигнализацију, а којом ће се регулисати забрана саобраћаја за аутобусе који обављају међумесни превоз путника и то улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића број 6.

Из наведеног произилази да је Град Нови Сад, након што је тужилац исходовао употребну дозволу за новоизграђени објекат, регулисао аутобуски саобраћај и аутобуска стајалишта уредио у складу са новом локацијом. Нема основа за уговорну одговорност, јер је тужени испунио своје уговорне обавезе. Тужилац је тек започео обављање делатности па не може према редовном току ствари и уобичајеном начину пословања да утврђује добит, јер се иста може утврдити тек након обављања те делатности у дужем временском периоду. Изгубљена добит може бити последица лоше пословне политике тужиоца.

У току поступка тужилац је навео да аутобуска станица коју је изградио тужилац требала је да крене у рад 28.02.2007. године, када је добила употребну дозволу, а од тог дана је Јавно градско саобраћајно предузеће било дужно да престане да пружа услуге у међумесном и међународном саобраћају. Даље, тужилац је у току поступка истакао да је Скупштина Града Новог Сада на XVII седници одржаној 03.03.2006. године, донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада, која је објављена у Службеном листу Града Новог Сада број 10 од 14.04.2006. године. У истој је утврђено да ради размештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње међумесне аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне „Север II“ на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, уз могућност подземне везе испод железничке станице. У време када је донета наведена одлука међуградска аутобуска станица се налазила на Булевару Јаше Томића 6, а парц.бр. 3351 к.о. Нови Сад I је парцела тужиоца на којој је тужилац изградио нову аутобуску станицу, управо у складу са изменама Генералног плана и Уговором који је закључен са Градом. Према томе локација која је предвиђена за приградски аутобуски терминал је локација старе аутобуске станице на Булевару Јаше Томића 6, а не неки реон

„потковице“, који као такав представља јавно паркиралиште и које чини целину са железничком станицом у Булевару Јаше Томића 2, и није у било каквој вези са старом аутобуском станицом на Булевару Јаше Томића 6. након што је тужилац прибавио употребну дозволу за нову аутобуску станицу, ЈГСП није пребацио приградске поласке и одласке на локацију старе аутобуске станице, као што је морао да учини према Одлуци о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада, већ је наставио да и даље користи нелегални „реон потковице“. Град Нови Сад је оснивач ЈГСП-а, па је Град имао механизме да натера ЈГСП да спроводи акте свог оснивача, а пре свега Одлуку и уговор који је Град закључио са тужиоцем. Град Нови Сад није искористио своја овлашћења и на тај начин је проузроковао тужиоцу штету, јер је дозволио ЈГСП-у да и даље обавља станичне услуге за међумесне превознике на старој аутобуској станици.

Даље, тужилац је истакао да је 10.02.2005. године тадашњи Градоначелник донео закључак број I-10-020-2/2005-275 и писмо које се надовезује на закључак. Из истих произилази да се Град недвосмислено определио за изградњу нове међуградске и међумесне аутобуске станице, и да ће по изградњи нове међумесне аутобуске станице, Град извршити пресељење терминала међуградске аутобуске станице. По тумачењу тужиоца из одредбе става 2 тачка I Уговора, произилази обавеза туженог да изврши премештање међумесне аутобуске станице на локацију нове међумесне аутобуске станице, па самим премештањем се истовремено ствара обавеза на страни туженог да измести и међумесни и међународни аутобуски саобраћај на нову локацију.

Истакао је тужилац да је доношењем решења од 01.08.2007. године, престало да важи решење Градске управе са саобраћај и путеве од 28.05.2007. године, па је тужени на тај начин несумњиво признао да уговорне обавезе постављања сигнализације није испунио. Нетачни су наводи туженог да су у време закључења Уговора биле планиране две локације међумесне аутобуске станице. То је било планирано тек кроз пречишћен текст Генералног плана који је објављен тек 25.10.1006. године. сви писмени докази указују да је воља Града била да нова аутобуске станице буде намењена искључиво за међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица (МАС), на локацији на Булевар Јаше Томића 6, буде терминал за приградски саобраћај. Тек каснијим изменама и допунама Генералног урбанистичког плана до 2021. године кроз доношење пречишћеног текста, једнострано, без сагласности тужиоца, тужени је одустао од закљученог уговора тј. одбио је да испуни уговорне обавезе. Тужбеним захтевом тражи да се тужени обавезе да му исплати 1.333.914.000,00 динара на име изгубљене добити за период од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године са законском затезном каматом почев од 20.12.2011. године до исплате, те да се обавезе тужени да му почев од 01.12.1011. године док за то постоје законски услови, плаћа накнаду штете у месечном износу од 23.402.000,00 динара, најкасније до 05.-ог у месецу за претходни месец, са законском затезном каматом почев од доспећа сваке месечне рате до коначне исплате. Трошкове поступка је тражио опредељено, у трошковнику од 22.04.2009. године са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

У току поступка тужени је навео да нема узрочно – последичне везе између прихода Јавног градског саобраћајног предузећа и прихода тужиоца јер тужилац је акционарско друштво, а не јавно предузеће, па приход тужиоца зависи искључиво од његове пословне политике и начина пословања. Тужилац је требао да привуче и придобије превознике да користе услуге тужичеве међумесне аутобуске станице.

Пошто тужилац послује по принципу слободне тржишне конкуренције, лоше вођење пословне политике, не може бити основ за накнаду штете. Град је у односу на тужиоца регулисао своју обавезу и усмерио је саобраћај према новој локацији аутобуске станице, па зато тужени не види на коју одредбу уговора се позива умешач, када тражи да се види да ли је на снази закључак о дозволи извршења, јер Градска управа за саобраћај и путеве Града Новог Сада у складу са чланом 148 Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима обавља послове који се односе и на техничко регулисање саобраћаја, па у различитим временским интервалима може да донесе једно решење, те да исто касније стави ван снаге, а Градска управа за инспекцијске послове принудно спроводи извршења Градске управе за саобраћај и путеве. Зато тужени не види узрочно – последичну везу између стављања ван снаге закључка и тачке V Уговора.

Даље, тужени је истакао да у намени површина Генералног плана Града Новог Сада до 2021 који је саставни део генералног плана града Новог Сада до 2021 – пречишћен текст (Сл. лист Града Новог Сада број 39/2006) у објектима саобраћајних и инфраструктурних коридора као међумесне аутобуске станице, одређене су две локације и то: Булевар Јаше Томића и Пут новосадског партизанског одреда. Тужени је своју уговорну обавезу из тачке 5 Уговора испунио у целости, јер је регулисао саобраћај и трасе линија у градској и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта је уредио у складу са новом локацијом, односно усмерио је саобраћај на локацију нове станице. Писмо о намерама је из маја 2005. године, а Уговор је закључен 08.05.2006. године, што значи и можда да су се у међувремену променили неки од услова у писму. Тужени својим потписом на Уговору није преузео обавезу да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуске станица буде терминал за приградски саобраћај. Тужилац је сопственим средствима на земљишту на којем има право коришћења, саградио објекат – аутобуску станицу за обављање делатности линијског и ванлинијског превоза путника, а у циљу обављања своје основне делатности и остваривања зараде по принципу тржишне економије. Генералним планом до 2021. године на основу ког је закључен Уговор, предвиђене су две аутобуске станице. Дакле и у моменту закључења уговора биле су предвиђене две аутобуске станице, и од тада се ништа у том правцу није мењало.

Даље, је тужени навео да из Генералног плана Града Новог Сада до 2021. и Информације о локацијама међумесних аутобуских станица у Новом Саду коју је сачинио ЈП „УРБАНИЗАМ“, недвосмислено произилази да је у Граду у време закључења Уговора предвиђено постојање две аутобуске станице за међумесни и међународни превоз путника. Према томе, воља туженог приликом закључења уговора била је да поред постојеће аутобуске станице за међумесни превоз путника, само створи услове за одвијање те врсте саобраћаја и на аутобуској станици тужиоца.

Из Дописа ЈП „УРБАНИЗАМ“ Завода за урбанизам из Новог Сада произилази да је Технолошки пројекат аутобазе и аутобуске станице на локацији АТП Војводина, саставни део Анализе одвијања јавног превоза путника у условима измештања Међумесне аутобуске станице на нову локацију из маја 2006. године, те да је исти садржан у поглављима 7, 8, 9, 10 и 11 наведене Анализе. Такође у допису је наведено и то да је део задатка који се односи на функционисање аутобазе и аутостанице у евентуалним условима измештања станице, рађен у сарадњи са Институтом

саобраћајног факултета у Београду, као подизвођачем за тај део посла. Сем обавеза туженог садржаних у тачки 5 уговора које су испуњене у складу са препорукама Анализе јавног превоза путника, тужени није био према Уговору у обавези да изради било какву другу анализу, студију и слично. С тим у вези и ЈП „Завод за изградњу града“ обавестио је дописом суд да не поседује Студију која ће показати оправданост локације комплекса аутобуске станице АТП „ВОЈВОДИНА“, и да иста не постоји. Трошкове поступка тужени је тражио опредељено.

У току поступка умешач на страни тужиоца је предложио да тужени одговори каква је судбина закључка о дозволи извршења Градске управе за инспекцијске послове XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007, јер тим закључком је требало принудно спровести извршење решења, тако што је ЈП Завод за изградњу града требао да постави саобраћајну сигнализацију по решењу Градске управе за саобраћај, а која сигнализација би регулисала забрану саобраћаја за аутобусе који обављају месни саобраћај и то улицама које воде ка Аутобуским терминалима за приградски превоз путника на Булевару Јаше Томића 6. Даље, умешач је навео да онима функцију контроле рада тужиоца. Позвао се на члан 100 ЗОО-а истичући да је Уговор закључен према унапред одштампаном садржају. Тужилац трпи штету јер тужени није извршио своје уговорне обавезе. Због непоштовања уговорних обавеза од стране туженог тужилац је био доведен у тешко финансијско стање, услед чега је дошао до доспећа кредита, до блокаде рачуни и отварања стечаја.

Опште позната је чињеница да у Новом Саду постоје две аутобуске станице, при чему стара ради и остварује приходе, а друга не ради и у стечајној је маси АТП „ВОЈВОДИНА“ у стечају. Само нова станица испуњава законске услове за рад. О томе какав је статус старе аутобуске станице на Булевару Јаше Томића говори и допис Градског јавног правобранилаштва који је упућен Министарству за капиталне инвестиције, а у којем између осталог стоји „Град Нови Сад подржава захтев ЈП „ЗАВОДА ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА“ и захтева од Министарства да утврди да аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 која послује у оквиру ЈГСП-а, не испуњава услове за рад. Скупштина града Новог Сада је на XVII седници дана 03.03.2006. године донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. године (Сл.лист града Новог Сада број 10/2006) којом је у члану 1 предвиђено да се овом Одлуком мења и допуњује Генерални план Града Новог Сада до 2021 (Сл.лист Града Новог Сада број 24/2000, 18/2001). Допуњен је Генерални план поднасловом, Локацију међуградске аутобуске станице и приградског терминала – ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацији садашње међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парц.бр. 3351 Новог Сада I. Парцела број 3351 је управо парцела на којој је тужилац саградио нову Међуградску аутобуску станицу, а све у складу са одредбама Уговора. Према Записнику са XVII седнице за Предлог Одлуке о изменама и допунама Генералног плана гласала је већина одборника, а предлог Одлуке је поднео Градоначелник. Међутим за Пречишћен текст Генералног плана (Сл.лист Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године), донет након потписивања уговора није гласао ниједан одборник. Шта је била права воља и намера уговорних страна говори и преписка између тужиоца и туженог. Тужени је одговорио на Писмо о намерама, дописом од 20.07.2005. године, а у истом стоји да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након

изградње објекта аутобазе и аутостанице на парцелама од стране инвеститора АТП „ВОЈВОДИНА“, на којима ће се наставити обављање делатности услуга међуградске аутобуске станице. Такође у допису пише и „да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама АТП „ВОЈВОДИНА“ је инвестиција трајног карактера“. Из понуде, прихвата понуде и уговора произилази шта су уговорне стране договориле. Тужилац је у изградњу нове аутобуске станице уложио 30.000.000,00 евра, а умешач је за кредитне обавезе тужиоца гарантовао својом целокупном имовином. Организација и начин обављања јавног превоза јесте овлашћење Града. Ноторна је чињеница да ЈГСП „НОВИ САД“ и даље стару станицу користи за међумесни саобраћај. Након што је суд на рочишту 20.03.2012. године дозволио преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 10.02.2012. године, тужилац је истакао да повлачи тужбу у делу преиначених тужбених захтева, а умешач је захтевао да суд не дозволи повлачење тужбених захтева, јер се ради о располагању тужиоца које је у супротности са законом, јавним поретком, правилима морала и добрим обичајима. Навео је умешач да тужилац повлачењем тужбе у наведеном делу, наноси штету повериоцима и стечајној маси. Градско јавно правобранилаштво и Завод за изградњу града су тражили од Министарства да се забрани рад старој аутобуској станици па је нелогичан навод туженог да је тужени хтео две станице. Трошкове поступка је тражио опредељено са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

У доказном поступку суд је прочитао Уговор од 08.05.2006. године, решење Градске управе за урбанизам и стамбене послове од 28.02.2007. године, решење Министарства за капиталне инвестиције од 23.01.2007. године, обавештење о проблему рада аутобуских станица у Новом Саду и захтев за његово хитно решавање од 19.03.2007. године, Захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у ул. Булевар Јаше Томића 6 од 23.05.2007. године, решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника на територији Града Новог Сада број IV-34-97/2007 од 24.01.2007. године, решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број IV-34-819/07 од 02.03.2007. године, решење о давању сагласности за измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4-Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године, решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број IV-34-99/07 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број IV-34-820/2007 од 02.03.2007. године, решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број IV-34-578/2007 од 27.02.2007. године, решење број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године, решење о постављању саобраћајне сигнализације број IV-34-2090/2007 од 26.06.2007. године, решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године, закључак о дозволи извршења број XIV-347-1/2007-79 од 26.06.2007. године, решење Министарства саобраћаја и веза од 04.03.1997. године, Записник инспектора од 06.03.1997. године, Записник о извршеном инспекцијском прегледу републичког инспектора за друмски саобраћај од 30.04.2007. године, рачун број 110/08, налог од 25.10.2008. године, налаз и мишљење вештака Јована Драгаша са прилозима који су предати суду 29.10.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, допуну налаза о вештачењу која је предата суду 29.12.2008. године, записник

Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решење Врховног суда Србије број У. 6003/07 од 11.09.2008. године, решење пословни број Ст. 27/08 од 15.12.2008. године, решење Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/08 од 21.01.2009. године, решења Агенције за привредне регистре од 25.12.2008. и 04.02.2009. године, решење о одређивању аутобуског терминала од 01.08.2007. године, Извод из Централног регистра од 07.03.2009. године, предлог за извршење на основу веродостојне исправе и решење о извршењу пословни број Ив. 17287/08, Извод из АПР за ЈП НОВИ САД, Одлуку о организовању Градског саобраћајног предузећа Нови Сад као јавног предузећа, решење од 14.04.1967. године, Уговор од 14.10.1966. године, закључак од 26.03.2007. године, решење од 28.02.2007. године, допис од 20.07.2005. године, решење од 18.06.2007. године, захтев од 10.04.2007. године, извод из Службеног листа број 10 од 14.04.2006. године, Опште услове пословања аутобуских станица, Службени лист Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године са графичким приказом намена површина, Службени лист Града Новог Сада број 10 од 14.04.2006. године са графичким приказом измена и допуна генералног плана, Одлуку о јавном превозу путника, Решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном превозу путника, решење о допуни саобраћајне сигнализације на Булевару Слободана Јовановића и Булевару Кнеза Милоша, решење о постављању саобраћајне сигнализације на Кеју жртвава рације и Београдском кеју у Новом Саду, Решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града Новог Сада, закључак од 10.02.2005. године, допис од 20.07.2005. године, допис од 15.12.2005. године, допис од 04.07.2007. године, одговор на притужбу од 13.11.2007. године, решење од 25.02.2008. године, решење о одређивању аутобуског терминала, решење о постављању успоривача брзине и вертикалне саобраћајне сигнализације на раскрсници улица Петефи Шандора, Фејеш Кларе и Вршачке у Новом Саду, решење од 29.02.2008. године, допис од 27.03.2008. године, Писмо о намерама, дилерски уговор за аутобусе и туристичке аутобусе Setra са анексима, Уговор о сервису за аутобусе Mercedes – benz и Setra, прилоге уз сервисни уговор, Извод из листа непокретности број 1162, записник од 03.03.2006. године, Сентенцу из Одлуке Врховног суда Србије, допис од 25.11.2010. године, новински чланак од 23.09.2007. године, информацију од 26.01.2011. године, обавештење вештака од 09.03.2011. године, допис од 07.03.2011. године, рачун број 195/11, налаз и мишљење вештака др Иштвана Бодола од 28.03.2011. године са прилозима, налог за уплату од 23.03.2011. године, допис од 15.12.2005. године, допис ЈКП „Пут“ од 14.03.2010. године са прилозима, допис од 12.04.2011. године са Анализом одвијања јавног превоза путника у условима измештања међумесне аутобуске станице на нову локацију, Извештај о допунском саобраћајном вештачењу који је предат 12.05.2011. године, рачун број 272/11, Обавештење од 24.05.2011. године, допуну налаза и мишљења који су предати суду 13.06.2011. године са прилозима вештака Јована Драгаша, Захтев од 14.06.2011. године, предрачун број 35/11, Допис о вештачењу од 27.06.2011. године, одговор на примедбе од 04.07.2011. године, исправку налаза о вештачењу од 05.07.2011. године, Опште услове пословања аутобуских станица, Одлуку о утврђивању препоручених максималних висина цена, Закључак од 10.02.2005. године, Графички приказ намена површина Генералног плана Новог Сада – 2000. година, Графички приказ измене и допуне Генералног плана Новог Сада – 2006. године, Графички приказ намена површина Генералног плана Новог Сада – 2009. године,

извештај од 04.09.2008. године, цене закупа површина за рекламирање на аутобусима ЈГСП-а, цене закупа рекламних површина на МАС-у, цене оглашавања на билбордима, одговор на примедбе који је предат 29.08.2011. године, допис од 26.08.2011. године, извештај о другом допунском саобраћајном вештачењу, извештај о трећем допунском саобраћајном вештачењу, извештај о четвртном допунском саобраћајном вештачењу, налаз и мишљење вештака др Владимира Холодкова са прилозима, другу допуну налаза о вештачењу која је предата суду 20.12.2011. године са прилозима, одговор од 20.12.2011. године, извод из судске праксе од 09.09.2011. године, решење од 16.12.2011. године, налаз и мишљење судског вештака Радише Питулића, записник од 03.03.2006. године, захтев од 31.01.2012. године, предрачун 6/12, допис од 03.02.2012. године, допис од 22.04.2005. године, решење од 28.05.2007. године, решење од 01.08.2007. године, решење од 30.07.2007. године, записник од 30.04.2007. године, записник од 08.06.2007. године, записник од 30.04.2007. године, информацију о изменама траса линија од 05.01.2006. године, информацију од 21.12.2005. године, предлог управном одбору од 21.12.2005. године, одлуку од 03.02.2005. године, одговор од 23.03.2012. године, допис од 02.06.2006. године, одговор од 23.03.2012. године, извод из Плана реорганизације – 2.4. Начин на који ће се план спровести, Motion for a resolution - на енглеском језику са преводом 19. тачке, Одлуку број 27/2012, План реорганизације – измене и допуне, решење од 31.08.2011. године, исказе сведока Маје Гојковић, умешача Илије Девића, вештака Јована Драгаша, вештака Владимира Холодкова и вештака Бодоло Иштвана, па је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, донео одлуку као у изреци, из следећих разлога:

Дана 14.10.1966. године закључен је уговор између Завода за комуналну изградњу из Новог Сада и Градског саобраћајног предузећа из Новог Сада (ГСП). Према тачки 1 Уговора уступљено је ГСП-у на коришћење грађевинско земљиште до 01.05.1977. године за изградњу међумесне аутобуске станице у Новом Саду.

Дана 14.04.1967. године Скупштина Општине Нови Сад је под бројем 03-10996/1-67 донела решење којим је одобрена Градском саобраћајном предузећу „НОВИ САД“ изградња станичне зграде и перонске настрешнице привремене међумесне аутобуске станице, код нове Железничке станице.

Из Одлуке о организовању градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“ као јавног предузећа („Сл.лист Града Новог Сада“, број 29/2005, пречишћен текст) произилази да директора, чланове Управног и Надзорног одбора именује и разрешава Скупштина Града Новог Сада, те да јавно предузеће не може да промени облик организовања без претходне сагласности Скупштине Града Новог Сада.

Министарство саобраћаја и веза је донело решење број 344-00062/97-03 дана 04.03.1997. године којим је утврђено да Аутобуска станица у Новом Саду која послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“ из Новог Сада, испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона. Дана 06.03.1997. године под бројем 344-00196/97-03 сачињен је од стране инспектора Одељења за инспекцијске и управне послове Министарства саобраћаја и веза, Записник о извршеном инспекцијском прегледу и утврђеном стању на Аутобуској станици у Новом Саду. У Записнику стоји да аутобуска станица у Новом Саду послује у оквиру ЈГСП „НОВИ САД“, да аутобуска станица има пословну зграду, пероне, паркиралиште за аутобусе, површину предвиђену за путнике на перонима и др. На крају Записника је

констатовано да Аутобуска станица у Новом Саду испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и прописима донетим на основу овог Закона.

Из Писма о намерама које је АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада упутило Градоначелнику дана 01.02.2005. године произилази да је жеља овде тужиоца била да упозна Градоначелника о следећем. Друштвено аутотранспортно предузеће „Војводина“ је у јулу 2004. године, након аукцијске продаје купио Илија Девећ, а предузеће је трансформисано у акционарско друштво. Седиште предузећа је а адреси Пут новосадског партизанског одреда 1а, оивичено Сентандрејским путем и Кисачком улицом, на парц.број 3351 и 3352/1 површине преко 6 хектара, на којима је установљено право коришћења у корист предузећа. Од куповине предузећа до 31.12.2004. године већински власник је купио 20 најсавременијих аутобуса марке „SETRA“ и „MERCEDES“, намењених за превоз грађана у домаћем и међународном линијском саобраћају, као и за превоз туриста. С обзиром на наведене чињенице, а посебно да наведена површина није употребљена адекватно могућностима које парцеле природно имају, предузеће је сачинило план да се на наведеним парцелама изграде следећи објекти:

- аутобуска станица за међумесни, међурепублички и међународни саобраћај, са свим пратећим садржајима највишег квалитета и европског стандарда;

- бензинска станица (не само за потребе аутобуса предузећа, него отвореног типа и за трећа лица);

- адекватан паркинг простор, за аутобусе предузећа, за све аутобусе којима би се обављао саобраћај на целокупној аутобуској станици, за путничка возила корисника и посетилаца аутобуске станице, као и за такси возила. Тиме би се отклониле врло честе ситуације да се у недостатку паркинга користе зелене површине и друге јавне површине у граду које немају ту намену;

- управна зграда, у којој би биле смештене стручне службе предузећа;

- савремени технички преглед и перионица са најсавременијом опремом;

- хотел, за потребе туриста, путника и свих осталих корисника аутобуске станице.

Даље у писму о намерама стоји: „Како је већински власник, на име АТП „ВОЈВОДИНА“, добио генерално заступништво за возила „Setra“ и „Mercedes“ за Србију и Црну Гору и постао овлашћени сервисер планира се и изградња продајног центра и сервиса, у којима би се вршила продаја возила ових произвођача, као и сервис за сервисирање возила предузећа и возила трећих лица, а у складу са високим квалитетом и стандардима ових реномираних фирми. С обзиром да се ради о великим и значајним инвестицијама, не само за наше предузеће, него и за град Нови Сад и целу Покрајину, очекујемо да успоставимо сарадњу, како би смо заједно реализовали ове планове. Уважавајући Ваше време и бројне обавезе, надамо се да ћемо имати прилику да вам у личном контакту изнесемо све детаље и позитивне ефекте и очекивања.“

Писмо о намерама је потписао директор АТП „Војводина“ Илија Девећ.

Из Закључка Градоначелника број I-10-020-2/2005-275 од 10.02.2005. године произилази да је исти донет на основу члана 44 тачке 32 Статута Града Новог Сада („Сл.лист Града Новог Сада“ број 11/2002) и Закључка Градског већа Града новог Сада број I-10-020-4/2005-3 од 10.02.2005. године. Закључком је Градоначелник задужио ЈП „Завод за изградњу града“ да у име Града Новог Сада координира послове из надлежности Завода, ради реализације идејног пројекта за изградњу аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај, који је саставни део Писма о намерама АТП

„ВОЈВОДИНА“, као и да обезбеди израду саобраћајне студије која ће показати оправданост локације комплекса АТП „ВОЈВОДИНА“ на парцели број 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I, са становишта постојећих и нових саобраћајних коридора за јавни саобраћај. Даље, Закључком је дата сагласност ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам Нови Сад, да на захтев АТП „ВОЈВОДИНА“ изради технолошки пројекат аутобазе и аутогранице АТП „ВОЈВОДИНА“ у Новом Саду, као и урбанистичку документацију потребну за реализацију овог пројекта.

Полазећи од потребе да се уреде поједина питања у вези обезбеђивања услова за коришћење нове међумесне аутобуске станице у Граду Новом Саду, а у складу са решењима садржаним у Генералном плану Града Новог Сада до 2021. године, Град Нови Сад и АТП „ВОЈВОДИНА“ АД Нови Сад су 08.05.2006. године закључили Уговор који је код туженог евидентиран под бројем II-020-2/2006-770. У тачки I Уговора стоји да истим уговорне стране уређују међусобна права и обавезе у погледу обезбеђивања нове међумесне аутобуске станице у објекту који ће градити АТП „ВОЈВОДИНА“ на локацији која је предвиђена Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године. У ставу два исте тачке стоји да обезбеђивањем нове међумесне аутобуске станице у складу са ставом 1 створиће се услови за измештање приградског терминала са „Рибље пијаци“ на локацију садашње међумесне аутобуске станице, као и услови за измештање садашње међумесне аутобуске станице на нову локацију, у складу са Генералним планом. У тачки II уговорне стране су се сагласиле да АТП „ВОЈВОДИНА“ гради објекат за нову међумесну аутобуску станицу на простору радне зоне „Север II“, на парцели 3351 к.о. Нови Сад I, на земљишту чији је корисник, што је утврђено увидом у лист непокретности Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад. У тачки III Уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да на наведеној локацији нови објекат изгради сопственим средствима у својству инвеститора, а у складу са идејним пројектом приложеним уз Писмо о намерама АТП „ВОЈВОДИНЕ“ које је прихваћено од стране Градског већа Града Новог Сада 10.02.2005. године. АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да ће новоизграђени објекат обезбедити услове за пријем и отпрему аутобуса у међумесном саобраћају по међународним стандардима за међумесну аутобуску станицу, чиме ће се допринети побољшању укупне градске саобраћајне инфраструктуре.

Тачком IV уговора АТП „ВОЈВОДИНА“ се обавезала да за време трајања овог уговора неће мењати делатност и намену новог објекта међумесне аутобуске станице и да ће континуирано пружати услуге свим превозницима под истим условима. Тачком V Град Нови Сад се обавезао да након што АТП „ВОЈВОДИНА“ добије употребну дозволу за новоизграђени објекат међумесне аутобуске станице, регулисати аутобуски саобраћај, као и да ће трасе линија у градском и приградском саобраћају и аутобуска стајалишта уредити у складу са новом локацијом, а на основу налаза и препорука Анализе одвијања јавног превоза путника коју припреми ЈП „УРБАНИЗАМ“ Завод за урбанизам Нови Сад. Уговор је закључен на неодређено време, односно док траје намена међумесне аутобуске станице утврђена Генералним планом уз могућност једностраног отказа обе уговорне стране. Уговор је за тужиоца потписао директор Илија Девидић, а за туженог тадашњи Градоначелник Маја Гојковић.

У допису Градоначелника број II-020-2-2005/1868 од 20.07.2005. године стоји да поводом прихватања Писма о намерама АД АТП „ВОЈВОДИНА“ са идејним пројектом ради изградње аутобуске станице за међумесни и међународни саобраћај број I-10-020-

4/2005-3 од 10.02.2005. године, закључено је:

- да одлука о измештању терминала међуградске аутобуске станице у Новом Саду на парцеле број 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I представља дугорочну оријентацију и трајног је карактера;

- да ће се пресељење терминала међуградске аутобуске станице спровести након изградње објекта аутобазе и аутостанице на означеним парцелама од стране инвеститора АД АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад, на којима ће се наставити обављање делатности међуградске аутобуске станице;

- да измештање терминала међуградске аутобуске станице на нову локацију на парцелама инвеститора АД АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад је инвестиција трајног карактера, од великог значаја за Град Нови Сад, па је у том смислу ова одлука дугорочног карактера.

Из Записника са XVII седнице Скупштине Града Новог Сада одржане 03.03.2006. године произилази да је на дневном реду између осталог био Предлог Одлуке о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021 године. Из овог Записника произилази да је одборник Александар Грмуша указао да постоји намера актуелне власни да услугу наплате међумесног аутобуског превоза, значи давање станичних услуга препусти приватнику. Даље је истакао да нема саобраћајног оправдања да се измести станица 2,5 km даље, а нарочито нема економско оправдање да се износ од 2.360.000,00 евра колико износи профит међумесне аутобуске станице који ће бити у 2006. години, препусти другоме. Истакао је наведени одборник да је очигледна намера актуелне власни да уништи до краја Градско саобраћајно предузеће, свим наведеним потезима. Након гласања председник Скупштине је констатовао да је скупштина са 43 гласа „за“ односно већином гласова донела закључак да прихвата Извештај Комисије за планове са 34., 35., 36. и 37. седнице о извршеном јавном увиду за Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. године. Скупштина Града је донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2021. Године. Скупштина Града је задужила градску управу за урбанизам и стамбене послове да обавести ЈП „Урбанизам“ о Амандману који је постао саставни део одлуке и примедбама које је прихватила и које ће то предузеће уградити у Одлуку о изменама и допунама Генералног плана.

Скупштина Града Новог Сада је на XVII седници 03.03.2006. године донела Одлуку о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада до 2012. године. Овом Одлуком се мења и допуњава Генерални план Града Новог Сада до 2021. године („Сл.лист Града Новог Сада“ број 24/2000, 18/2001 и 12/2003) – (у даљем тексту Генерални план). Наведена Одлука је објављена у Службеном листу Града Новог Сада број 10 дана 14.04.2006. године. У Одлуци стоји наслов: локација Међуградске аутобуске станице и приградског терминала и текст „да ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње Међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, уз могућност подземне везе испод железничке станице“.

У Службеном листу Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године објављен је Генерални план Града Новог Сада до 2021. године (пречишћен текст). У делу који се односи на друмски саобраћај – јавни превоз, је само предвиђено измештање терминала на „Рибљој пијаци“ на локацију код железничке станице.

У Намени површина – у графичком приказу из априла 2006. године у саобраћајним и инфраструктурним коридорима као међумесне аутобуске станице одређене су две локације.

Град Нови Сад, Градска управа за урбанизам и стамбене послове је донела 28.02.2007. године под бројем V-351-437/07 решење којим се издаје употребна дозвола за I фазу комплекса ауто – транспортног предузећа (аутобуска станица спратности приземље и спрат П+1) са склоништем, перонима са надстрешницом, резервоар за воду, диспечер, контрола улазака – излазака спратности II, интерно точеће место, паркинг простор за аутобусе и путничке аутомобиле, у Новом Саду, на углу Сентандрејског пута и Пута Новосадског партизанског одреда, на парц.бр.3351 к.о. Нови Сад I, чији је инвеститор АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада. Министарство за капиталне инвестиције је решењем број 344-08-10263/2006-17 од 23.01.2007. године утврдило да аутобуска станица која се налази у Новом Саду у улици Пут Новосадског партизанског Одред 1/а, власништво АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада, испуњава услове за рад аутобуске станице прописане Законом о превозу у друмском саобраћају и Правилником о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта.

Увидом у лист непокретности број 11622 к.о. Нови Сад I суд је утврдио да се на парц.бр. 3351 налазе објекти односно зграде друмског саобраћаја које су власништво тужиоца.

Управни одбор ЈП „ЗАВОД ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА“ је на седници одржаној 26.03.2007. године разматрао Информацију о статусу међумесне и приградске аутобуске станице и донео је Закључак у којем се констатује да ЈГСП „Нови Сад“ користи земљиште на међумесној и приградској аутобуској станици без правног основа, јер су рокови привременог коришћења истекли а предметно земљиште није додељено на трајно коришћење. Обавезан је ЈГСП „Нови Сад“ да у року од 30 дана преда граду Новом Саду предметно земљиште слободно од лица и ствари.

Дана 10.04.2007. године Градско јавно правобранилаштво је под бројем ЈП 65/07 упутило Министарству за капиталне инвестиције РС, захтев да се утврди да Међумесна аутобуска станица на локацији Булевар Јаше Томића у Новом Саду, која послује у оквиру Јавног градског саобраћајног предузећа „НОВИ САД“, не испуњава услове за рад аутобуске станице. У Захтеву стоји да се ЈП „Завод за изградњу града“ дана 20.03.2007. године и 26.03.2007. године обратио Министарству ради утврђења испуњености услова за обављање међународног и међумесног аутобуског превоза са аутобуске станице на локацији Булевар Јаше Томића 6 Захтевима ЗИГ-а обавештено је Министарство да ЈГСП „НОВИ САД“ користи земљиште на међумесној и приградској аутобуској станици без основа, јер су рокови привременог коришћења истекли. Имајући у виду наведено Град Нови Сад путем Градског јавног правобранилаштва, подржава захтев ЈП „ЗАВОД ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА“ и захтева од Министарства за капиталне инвестиције РС, у складу са чланом 43 Закона о превозу у друмском саобраћају („Сл.лист РС“, број 46/95, 66/2001, 61/2005 и 91/2005) и прописима донетим на основу овог закона, да утврди да међумесна аутобуска станица на Булевару Јаше Томића у Новом Саду, која послује у оквиру Јавног градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“, не испуњава услове за рад.

Градска управа Града Новог Сада, Секретаријат за саобраћај и путеве донео је 06.06.2002. године решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника, и то за следеће правце: Нови Сад – Бачка Паланка, Нови Сад – Суботица, Нови

Сад – Каћ – Шајкаш – Ђурђево, Нови Сад – Жабал, Нови Сад – Сремски Карловци – Чортановци, Нови Сад – Темерин – Госпођинци – Сириг, Нови Сад – Руменка – Степановићево – Врбас, Нови Сад – Руменка – Бачки Петровац и Нови Сад – Сремска Каменица – Беоцин. Аутобуско стајалиште МАС на Булевару Јаше Томића у Новом Саду је овим решењем одређено за почетно и крајње аутобуско стајалиште.

Дана 03.02.2005. године ЈГСП „Нови Сад“ је донело Одлуку број 31/05 којом линије у међумесном превозу које обавља ЈГСП, узимајући у обзир дугогодишње навике корисника превоза, саобраћају са комплекса Међумесне аутобуске станице у Новом Саду Булевар Јаше Томића 6, „реон потковице“ и то Нови Сад – Бачки Јарак Нови Сад – Римски шанчеви – Бачки Јарак, Нови Сад – Темерин – Госпођинци и др.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуских стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града Новог Сада број 34-97/2007-IV од 24.01.2007. године, а доношењем овог решења престало је да важи решење о одређивању аутобуског стајалишта у међумесном превозу путника („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 12/2002). Овим решењем одређена су аутобуска стајалишта у међумесном и међународном превозу путника на територији Града за: правац Нови Сад – Бачка Паланка, правац Нови Сад – Сремска Каменица (Рума, Беоцин), правац Нови Сад – Сремски Карловци, за правац Нови Сад – Зрењанин (Тител, Жабал), правац Нови Сад – Темерин, правац Нови Сад – Суботица (Србобран) и правац Нови Сад – Врбас (Руменка). Наведеним решењем одређено је за почетно и крајње стајалиште – аутобуска станица.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању такси стајалишта на територији Града број 34-819/07-IV од 02.03.2007. године којим је одређено ново такси стајалиште на локацији АТП „Војводина“, са 10 такси места.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о давању сагласности на измену дела трасе линија јавног градског превоза број 4: Лиман IV – Железничка станица и број 70; Нови Сад – Институт у Сремској Каменици број IV-34-826/07 од 02.03.2007. године којим је дата сагласност ЈГСП-У да утврди измену дела трасе линија, тако да се нова траса линија 4 и 70 од раскрснице Булевар ослобођења и Булевар Јаше Томића пружа Булеваром Јаше Томића, улицом Кисачком, продужетком Партизанске улице, Кисачким путем, Путем Новосадског Партизанског Одрода, Сентандрејским путем, улицом Кисачком, Булеваром Јаше Томића, а даље постојећим трасама.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о одређивању аутобуског стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70, број 34-99/07-IV од 02.03.2007. године којим су одређена нова аутобуска стајалишта на линијама јавног градског превоза број 4 и 70 и то у продужетку Партизанске улице, непосредно после раскрснице са Сентандрејским путем, на Путу Новосадског партизанског одрода, код прилаза раскрснице са Сентандрејским путем.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Новом Саду број 34-820/2007- IV од 02.03.2007. године, одређује постављање саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3037 од 01.03.2007. године, којим се регулише режим саобраћаја за аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење о режиму саобраћаја за аутобусе у Петроварадину број 34-578/2007-IV од 27.02.2007. године којим се одређује постављање саобраћајне сигнализације којом се регулише режим саобраћаја за

аутобусе у линијском саобраћају на прилазима Новом Саду са сремске стране, постављањем саобраћајне сигнализације према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3019 од 16.02.2007. године.

Градска управа за саобраћај и путеве је донела решење број IV-34-1792/07 дана 28.05.2007. године којим је аутобуска станица на булевару Јаше Томића број 6 одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника. Ово решење је престало да важи доношењем решења број 34-2383/07-IV.

Градска управа за инспекцијске послове је у поступку контроле над применом решења од 28.05.2007. године донела решење број XIV-347-1/2007-79 од 18.06.2007. године којим је наложила ЈГСП „Нови Сад“ да аутобуску станицу на Булевару Јаше Томића 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, у року од 1 дана.

Градска управа за инспекцијске послове је под бројем XIV-347-1/07-79 дана 26.06.2007. године донела Закључак о дозволи извршења којим је утврђена правоснажност решења од 18.06.2007. године, па је ЈГСП-у наложено да поступи по решењу од 18.06.2007. године и да у складу са истим аутобуску станицу у Новом Саду на Булевару Јаше Томића број 6 стави у функцију аутобуског терминала, искључиво за приградски превоз путника, а уколико ЈГСП не поступи по датом налогу извршење ће се спровести принудним путем тако што ће ЈП „Завод за изградњу града“ саобраћајном сигнализацијом регулисати забрану саобраћаја за аутобусе међумесног превоза ка улицама које воде ка аутобуском терминалу за приградски саобраћај у Новом Саду, на Булевару Јаше Томића број 6.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем IV-34-2090/2007 дана 26.06.2007. године донела решење о постављању саобраћајне сигнализације. Овим решењем одређено је постављање саобраћајне сигнализације у складу са Закључком од 26.06.2007. године, путем ЈП „Завод за изградњу града“ из Новог Сада.

Градска управа за саобраћај и путеве је под бројем 34-2383/2007-IV дана 01.08.2007. године донела решење о одређивању аутобуског терминала, тако што је одређен аутобуски терминал за приградски превоз путника на локацији предвиђеној Генералним планом Града Новог Сада до 2021. године на Булевару Јаше Томића код железничке станице. Доношењем овог решења престало је да важи решење IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године.

Тужилац се дописом који је евидентиран под бројем 2668 од 19.03.2007. године обратио Министарству за капиталне инвестиције. У допису је обавестио министарство о проблемима рада аутобуских станица, па је тражио да министарство забрани функционисање нелегалне аутобуске станице која послује у оквиру ЈГСП „Нови Сад“ чиме би се омогућио нормалан рад једине легалне аутобуске станице.

Министарство за инфраструктуру је дана 04.07.2007. године под број 344-08-01914/2007-13 дало ЈГСП „НОВИ САД“ правно мишљење да је решење Градске управе за саобраћај и путеве број IV-34-1792/2007 од 28.05.2007. године донето у прекорачењу овлашћења датог у члану 32 став 2 Одлуке о јавном превозу путника и у супротности је са законом. Означеним решењем аутобуска станица на Булевару Јаше Томића 6 је одређена за аутобуски терминал, искључиво за приградски превоз путника, из чега произилази да превозници који обављају међумесни и међународни линијски превоз, не могу да користе ту аутобуску станицу.

Одредбом члана 32 Одлуке о јавном превозу путника („Сл.лист Града Новог Сада“ број 13/98, 15/98, - испр., 10/99, 10/2001, 23/2001 и 47/2006 – и др. одлука) прописано је да аутобуске окретнице и аутобуске терминале одређује Секретаријат на предлог превозника, у складу са урбанистичким планом.

Тужилац је путем пуномоћника из реда адвоката 23.05.2007. године поднео Министарству за капиталне инвестиције, захтев за одлучивање по захтеву за забрану рада аутобуске станице у Новом Саду у Булевару Јаше Томића број 6. У овом захтеву тужилац је навео да је 19.03.2007. године под бројем 2668 поднео захтев министарству за забрану рада аутобуске станице, па обзиром да о истом још није одлучено тужилац моли да се о његовом захтеву одлучи у даљем року од 7 дана.

Решењем Врховног суда Србије у Београду број У. 6003/07 од 11.09.2008. године тужба тужиоца АТП „ВОЈВОДИНА“ АД из Новог Сада је одбачена. Из образложења ове одлуке произилази да је тужба поднета због недоношења одлуке туженог органа Министарства за инфраструктуру Републике Србије, по захтеву тужиоца од 19.03.2007. године да се забрани рад аутобуској станици који захтев је тужени орган сматрао (правно квалификовао) пријавом за вршење инспекцијског надзора. У поступку инспекцијског надзора су донета два решења и то број 335-347-05/2008-13 од 18.02.2008. године којим је наложено ЈГСП „Нови Сад“, која управља аутобуском станицом у Новом Саду, Булевар Јаше Томића бр. 6, да на долазним перонима изгради надстрешницу за путнике и решење број 335-347-05/2008-13 од 25.02.2008. године којим је ЈГСП „Нови Сад“ забрањена наплата станичних услуга, због неиспуњавања услова за рад аутобуских стајалишта. Даље, у образложењу овог решења стоји да је одредбом члана 43 Закона о превозу у друмском саобраћају прописано да надлежно министарство утврђује испуњеност услова за рад аутобуских станица у складу са одредбама овог Закона и прописа донетих на основу тога, али не и забрану рада аутобуских станица.

Републички инспектор за друмски саобраћај је под бројем 344-0010/2007-12-01 дана 30.04.2007. године сачинио Записник о извршеном инспекцијском прегледу међумесне аутобуске станице „Нови Сад“ Јаше Томића број 6. У Записнику стоји да је предмет контроле преглед аутобуске станице у односу на испуњавање услова у односу на Правилник о ближим саобраћајно – техничким и другим условима за изградњу, одржавање и експлоатацију аутобуских станица и аутобуских стајалишта. У овом Записнику између осталог стоји да је са укидањем приградске аутобуске станице „Рибља пијаца“ из центра града сав међумесни саобраћај је пребачен у „реон потковице“ на аутобуску станицу „Нови Сад“, Јаше Томића 6. На трећој страни Записника је констатовано да се укидањем приградске аутобуске станице „Рибља пијаца“ сав међумесни саобраћај је са исте пребачен у „реон потковице“ на аутобуској станици „Нови Сад“ Булевар Јаше Томића 6.

Из Записника инспектора Министарства за инфраструктуру о инспекцијом прегледу одржавања полазака по међумесним редовима вожње предузећа ЈГСП „Нови Сад“ број 344-08-00660/2007-13 од 08.06.2007. године произилази да ЈГСП „Нови Сад“ обавља међумесни линијски превоз са поласцима из Новог Сада – аутобуска станица са три перона по одлуци број 31/05 од 03.02.2005. године и у реону потковице која је у саставу комплекса међумесне аутобуске станице Нови Сад, Булевар Јаше Томића 6 по решењу број 344-00062/97-03 од 04.03.1997. године. Аутобуска станица има 14 полазних и 4 долазна перона, а наведена три перона су физички удаљена око 150

метара од 14 полазних перона са надстрешницом, а од долазних перона су удаљени око 30 метара. Из наведеног произилази да се превоз по редовима вожње не обаља са 14 полазних перона него са три перона у реону потковице која је у саставу МАС-а. Перони број 15, 16 и 17 се налазе у реону „потковице“, на истој аутобуској станици и истој адреси Булевар Јаше Томића 6, а у односу на станичну зграду. Продаја возних карата за све поласке са перона 15, 16, 17 и 18 врши се на шалтерима аутобуске станице, као и објављивање долазака и полазака путем разгласа.

Из Одговора Министарства унутрашњих послова број 1145 од 13.11.2007. године произилази да су радници саобраћајне полиције после добијања мишљења Министарства за инфраструктуру од 04.07.2007. године, престали са подношењем прекршајних пријава против возача због поступања противно саобраћајном знаку, јер је решењем Градске управе број IV-34-1792/2007 према мишљењу Министарства донето у прекорачењу овлашћења.

Дана 02.03.2007. године овде тужилац је упутио Градоначелнику Захтев за извршење обавезе из уговора број II-020-2/2006-770 од 08.05.2006. године. У Захтеву се моли да се изврши обавеза и премести се међумесни и међународни аутобуски саобраћај са старе на нову аутобуску станицу.

Из Информације о локацијама међумесних аутобуских станица у Новом Саду, коју је дао Завод за урбанизам дана 26.01.2011. године, и која је у Градском јавном правобранилаштву за примљена 27.01.2011. године произилази да је Информација дата поводом захтева Правобранилаштва којим је тражено обавештење да ли је у време закључења уговора између Града Новог Сада и АТП „ВОЈВОДИНА“, према Генералном плану Града Новог Сада до 2021 године била предвиђена једна или више локација за међумесну аутобуску станицу. У Информацији стоји да је увидом у Генерални план Града Новог Сада до 2021. године („Сл.лист Града Новог Сада“ број 24/2000, 18/2003, 12/2003 и 10/2006) и то увидом у основни текст и графичке приказе из 2000. године и Измене и допуне закључно са 2006. годином, а што је важило на дан закључења Уговора 08.05.2006. године, утврђено је да су у Новом Саду планиране две локације међумесне аутобуске станице и то једна код железничке станице и друга на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I. Од доношења Одлуке о изменама и допунама Генералног плана града новог Сада до 2021. године („Сл.лист Града Новог Сада“ број 10/2006) до данас ништа није мењано у погледу броја и локација међумесних аутобуских станица. Због више измена и допуна Генералног плана од 2000. до 2006. године и његовог лакшег спровођења, Комисија за прописе скупштине Града Новог Сада утврдила је пречишћен текст Генералног плана града Новог Сада до 2021. године у коме су приказане обе локације међумесне аутобуске станице.

Даље, у Информацији пише да је 2000. године била планирана једна локација код железничке станице, а Изменама и допунама 2006. године планирана је још једна у радној зони „Север I“. У Информацији даље стоји да се Правобранилаштву достављају графички прикази са обележеним локацијама међумесних аутобуских станица. У прилогу је достављен графички приказ намене површина на којем стоји обележена 2000. година из којег произилази да је у 2000. години била планирана једна локација међуградске аутобуске станице и то код железничке станице. У графичком приказу на којем стоји обележена 2006. Година – Измене и допуне Генералног плана Новог Сада стоји обележена једна међуградска аутобуска станица. У графичком приказу на којем је обележена 2009. година – из намене површина приказане су две локације међумесне

аутобуске станице.

ЈП „Урбанизам“ из Новог Сада као наручилац и Саобраћајни факултет – Институт саобраћајног факултета, као извршилац, су закључили Уговор који је код наручиоца евидентиран под бројем 491/05 дана 07.03.2005. године. Предмет уговора је технолошки пројекат аутобазе и аутобуске станице на локацији АТП „ВОЈВОДИНА“ у Новом Саду, што ће извршилац израдити за наручиоца према Пројектном задатку наручиоца и структури Пројекта дефинисаној Понудом извршиоца, који су саставни део Уговора. Према члану 7 уговора извршилац се обавезао да наручиоцу достави Технолошки пројекат у три штампана примерка, као и у електронском облику и то на следећи начин: пројекат мора бити урађен на рачунару при чему је текстуални део у WORD и PDF формату, табеле у EXCEL формату, а графички део у AUTOCARD (DWG) формату у апсолутном координатном систему. Дописом број 24/2 од 03.02.2012. године Институт саобраћајног факултета је обавестио суд да је урадио Технолошки пројекат на основу Уговора. Факултет је своју обавезу извршио па не поседује примерак Пројекта јер је према уговору био у обавези да ЈП „Урбанизам“ достави три штампана и 1 примерак у електронском облику. У прилогу наведеног дописа факултет је доставио допис од 22.04.2005. године којим Факултет доставља ЈП „Урбанизам“ Технолошки пројекат у три штампана примерка и једном примерку у електронском облику.

Из дописа ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам број 620/11 од 12.04.2011. године произилази да је Јавно Предузеће „Урбанизам“ имало задатак да изради технолошки пројекат аутобазе и аутостанице АТП „ВОЈВОДИНА“ из тачке II Закључка Градског већа Града Новог Сада од 10.02.2005. године и Закључка Градоначелника Града Новог Сада од 10.02.2005. године, а не и Студију која ће показати оправданост локације комплекса АТП „ВОЈВОДИНА“ на парцели број 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I. Израда Студије била је утврђена као обавеза ЈП „Завод за изградњу града“, а Завод за урбанизам нема сазнања да ли је иста сачињена. Што с тиче технолошког пројекта из тачке II Закључка, ЈП „Урбанизам“ је израдио елаборат под називом Анализа одвијања јавног превоза путника у условима измештања међумесне аутобуске станице на нову локацију. Овај Пројекат није имао задатак доказивања оправданости измештања постојећег МАС-а на нову предложену локацију, већ само преиспитивање система јавног превоза у случају његове реализације. Датум израде Анализе и датум предаје инвеститору је 05.06.2006. године, што ЈП „Урбанизам“ наводи у допису од 23.03.2012. године.

Из Одговора Завода за урбанизам из Новог Сада од 23.03.2012. године произилази да Завод одговара на допис Градском јавном правобранилаштву. Из Одговора произилази да је Технолошки пројекат аутобазе и аутобуске станице на локацији АТП „ВОЈВОДИНА“ у Новом Саду, саставни део „Анализе одвијања јавног превоза путника у условима измештања Међумесне аутобуске станице на нову локацију“ из маја 2006. године, којег је ЈП „Урбанизам“ доставио инвеститору 05.06.2006. године, и он је обрађен у поглављима 7, 8, 9, 10 и 11 Анализе. Део задатка који се односи на функционисање аутобазе и аутостанице у евентуалним условима измештања постојеће на нову локацију, у највећем делу је рађен у сарадњи са Институтом саобраћајног факултета у Београду као подизвођачем за тај део посла у оквиру горе споменуте анализе, а на основу уговора и пројектног задатка којег је ЈП „УРБАНИЗАМ“ потписало са Градском управом за саобраћај и путеве, а у циљу провере могућности функционисања аутобазе и аутобуске станице као једне функционалне целине на локацији АТП „ВОЈВОДИНА“.

Дописом број 06-1818/2 од 07.03.2011. године Завод за изградњу града је обавестио суд да није учествовао у изради саобраћајне студије која ће исказати оправданост локације за нову аутобуску станицу комплекса АТП „ВОЈВОДИНА“ А.Д. из Новог Сада на парц.бр. 3351 и 3352/1 к.о. Нови Сад I.

Након поновљене провере у ЈП „Завод за изградњу града“ је дописом од 26.08.2011. године обавестио суд да не поседује Студију која ће показати оправданост локације комплекса аутобуске станице АТП „ВОЈВОДИНА“ и да ова студија не постоји.

Из Одговора Завода за изградњу града број 06-14343/1 од 20.12.2011. године произилази да АТП „ВОЈВОДИНА“ није подносила захтев Заводу за постављање билборда и других рекламних ознака на објекту њене аутобуске станице.

Дана 01.12.2004. године EVOBUS GMBH из Немачке АТП „ВОЈВОДИНА“ су закључили Дилерски уговор чији је предмет дистрибуција нових аутобуса и туристичких аутобуса опремљених SETRA брендом на територији Србије и Црне Горе. Иста лица су у децембру 2004. године закључила и Уговор о сервису за аутобусе MERCEDES – BENZ I SETRA, чији је предмет обезбеђење услуга поправки и одржавања за моторна возила са заштићеним називом MERCEDES – BENZ и SETRA, произведених од стране EVOBUS-а и продаја и дистрибуција резервних делова за аутобусе MERCEDES – BENZ и SETRA у државама чланицама европског удружења за слободну трговину.

Четврти Општински суд у Београду је дана 26.02.2009. године под бројем И. 17287/08 донео решење о извршењу у предмету повериоца „MERIDIAN BANK – CREDIT AGRICOLE GORUP“ АД из Новог Сада против дужника Илије Девећа, овде умешача, а вредност потраживања је 676.626.591,60 динара.

Решењем број 335-347-05/2008-13 од 25.02.2008. године Министарство за инфраструктуру забранило је ЈГСП-у наплату станичних услуга, због неиспуњавања услова за рад.

Решењем број 344-08/02185/2007-17 од 29.02.2008. године Министарства за инфраструктуру укинута је решење републичког инспектора за друмски саобраћај – Одељења за инспекцијске и управне послове у Новом Саду, Министарства саобраћаја и веза број 344-00062/97-03 од 04.03.1997. године. Решењем од 04.03.1997. године је утврђено да Аутобуска станица у Новом Саду која послује у оквиру ЈГСП „Нови Сад“ испуњава услове прописане Законом о превозу у друмском саобраћају.

Решењем Трговинског суда у Новом Саду број Ст. 27/2008 од 15.12.2008. године покренут је поступак стечаја над Аутотранспортним предузећем „Војводина“ А.Д. Нови Сад.

Градоначелник је дописом од 25.11.2010. године одговорио стечајном управнику АТП „ВОЈВОДИНА“ у стечају, на његов допис од 21.11.2010. године у вези преусмеравања међуградског аутобуског саобраћаја. У истом стоји да је став Града да није прихватљиво решење које би угрозило имовину Града и положај ЈГСП „Нови Сад“ из Новог Сада.

Стечајни управник АТП „ВОЈВОДИНА“ у стечају је дана 29.06.2011. године поднео Привредном суду у Новом Саду, План реорганизације – измене и допуне. Главни елементи Плана од кога зависи ток стечајног поступка су под 1. окончање спора са Градом у року од две године од доношења плана, са превасходним циљем да што пре и што потпуније повериоци намире своја потраживања.

Решењем Привредног суда у Новом Саду пословни број 2 Ст. 9/2010 од 31.08.2011. године утврђено је да је Измењени План реорганизације стечајног дужника

АТП „ВОЈВОДИНА“ АД Нови Сад у стечају, поднет од стране стечајног управника дана 29.06.2011. године усвојен.

Решењем Агенције за привредне регистре број БД 149807/2011 од 16.12.2011. године уписана је промена назива и то тако што је брисан назив ВОЈВОДИНА у стечају, а уписан је следећи назив: АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, ПУТ НОВОСАДСКОГ ПАРТИЗАНСКОГ ОДРЕДА 1А.

Дана 06.03.2012. године Управни одбор тужиоца је донео одлуку да овлашћује адвоката Драгомира Зјалића да на рочишту које је заказано за 20.03.2012. године у предмету АТП „ВОЈВОДИНА“ и Град Нови Сад, повуче преиначење тужбе из поднеска од 10.02.2012. године ако 1) судија дозволи преиначење и одреди вештачење, али без изјашњења како ће одлучити о предлогу за доношење делимичне пресуде, 2) ако судија донесе решење да одбија предлог за доношење делимичне пресуде. Управни одбор је мишљења да по тужбеном захтеву опредељеном предлогом за доношење делимичне пресуде, адвокат Зјалић не треба да тражи другачији обрачун камата од онога који је већ утврђен од стране вештака.

Умешач је доставио суду документ на енглеском језику који је насловљен на следећи начин: MOTION FOR A RESOLUTION. На последњој страни налази се текст на српском језику, који није оверен печатом судском преводиоца. Текст гласи „Среће пажњу на многобројне пријављене неправилности у процесу приватизације, рехабилитације и јавних набавки, па позива агенције које примењују закон да спроведу истраге и приведу правди кривце; позива српске власни да одмах изврше проверу контраверзних случајева приватизације и продаје двадесет четири компаније, за које Европска комисија сматра да постоје озбиљне сумње у погледу законитости, укључујући: „Сартид“, „Југоремедију“, „Мобтел“, „Ц-маркет“ и АТП Војводина, као и да одмах укину ознаку државне тајне са докумената који се односе на њихову продају или приватизацију, јер је то у супротности са европским стандардима; скреће пажњу на значај завршетка регистра државне имовине којим би се створило сигурно и предвидиво пословно окружење, обезбедио континуитет реституције (враћања) приватне имовине, али и спречило незаконито отуђење државне имовине због приватних интереса.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака Радише Питулића од 12.12.2011. године, којег вештака није суд ангажовао, него умешач, произилази да: 1) штета настала у поступку приватизације АТП „ВОЈВОДИНА“ а.д. на име главног дуга износи 284.693.006,00 динара, а законска затезна камата до 30.11.2011. године 443.613.074,89 динара, што сабрано износи 728.306.080,00 динара, на дан 30.11.2011. године; 2) Укупно изгубљена добит АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад у периоду од 01.03.2007. године па до 30.11.2011. године износи 3.989.782.945,00 динара на дан 30.11.2011. године, од тога Илији Девићу припада 3.271.622.015,00 динара, док на име затезне камате рачунате до 30.11.2011. године припада му износ од 1.524.229.830,00 динара; 3) Изгубљена добит и штета због онемогућавања рада предузећа „MANCOOP“ d.o.o. и „MANCOOP AGRAR“ d.o.o. оба из Београда, која су у власништву Илије Девића из Београда, као и одузимање његове личне имовине, износи 75.124.769,00 динара, док законска затезна камата рачуната до 30.11.2011. године износи 656.714,00 динара. Све укупно 1 + 2 + 3 износи 5.599.939.408,00 динара, од тога законска затезна камата обрачуната до 30.11.2011. године износи 1.968.499.618,89 динара.

Из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке Бодоло др Иштвана, дипл.инг саобраћаја произилази да на основу мера Града Новог Сада везаних за постављање саобраћајне сигнализације за усмеравање међумесних и међународних аутобуских линија на територији града Новог Сада на новоизграђену аутобуску станицу АТП „ВОЈВОДИНА“, вештак је мишљења да је Град Нови Сад одредио аутобуска стајалишта и трасе линија у међумесном и међународном саобраћају и усмерио их ка локацији нове аутобуске станице АТП „ВОЈВОДИНА“ и на тај начин обезбедио коришћење станице за линије међумесног и међународног саобраћаја и то без прекида у периоду III - XII 2007. године и даље. Град Нови Сад је саобраћајном сигнализацијом покушао да онемогући делатност аутобуске станице МАС, којом управља ЈГСП „Нови Сад“, чији је оснивач Град Нови Сад, на начин да се улаз у станицу забрани саобраћајним знаком „забрана за сва возила осим возила ГСП“ и решењем којим се аутобуска станица МАС одређује за аутобуски терминал искључиво за приградски превоз путника. Треба имати у виду да ЈГСП „НОВИ САД“ обавља и међумесни превоз путника за насеља у суседним општинама: Беочин, Темерин, Жабал и Сремски Карловци. Међутим, без обзира на наведене мере Града, делатност МАС одвијала се без прекида, без обзира на измене саобраћајне сигнализације и ограничења у периоду од III - XII 2007. године. Из списка предмета евидентно је да је Полиција контролисала и санкционисала превознике само три дана. Након добијања Мишљења Министарства за инфраструктуру од 04.07.2007. године, радници саобраћајне полиције су престали са подношењем прекршајних пријава против возача због поступања противно саобраћајном знаку због тог што је решење Градске управе за саобраћај и путеве број IV-34-1792/007 од 28.05.2007. године, према мишљењу Министарства за инфраструктуру, донето у прекорачењу овлашћења датог том ограну у члану 32 став 2 Одлуке о превозу путника.

Даље вештак у свом основном налазу и мишљењу наводи да постављањем саобраћајне сигнализације у складу са решењем Градске управе за саобраћај и путеве и решењем Градске управе за инспекцијске послове у времену од 12.-13-12-2007. године, Град Нови Сад је обезбедио усмеравање међумесног и међународног саобраћаја на обе међумесне аутобуске станице: аутобуску станицу АТП „ВОЈВОДИНА“ и МАС без ограничења и од тада није било системских промена у техничком регулисању саобраћаја. Саобраћајна сигнализација која је усмеравала аутобусе на међуградским и међународним линијама делимично је скидана, префарбавана и кривљена, што је ЈКП „ПУТ“ према налозима градских служби доводио у пројектно стање, док није добијена коначна наредба да се сигнализација примери кретању аутобуса на обе аутобуске станице.

Даље вештак је навео да је увидом у месечне извештаје и дневне извештаје отправника МАС, у период од 01.03.2007. године до дана вештачења 16.03.2011. године, утврдио да МАС ЈГСП „Нови Сад“ није прекидала рад ниједан дан. У погледу броја обављених полазака у домаћем саобраћају у 2007. години закључно са фебруаром 2011. године број истих износи 1.204.350 полазака. Број обављених полазака у домаћем саобраћају у 2007. години до закључно са даном проглашења стечаја износи 547.591 полазака, а након проглашења стечаја до закључно са фебруаром 2011. године износи 629.759 полазака. Обим саобраћаја у домаћем и међународном превозу пре закључења Уговора са Градом и након тога подлеже истим осцилацијама сезонског и задесног карактера и не постоје битне разлике у обиму саобраћаја пре закључења Уговора, након тога, до дана проглашења стечаја и након

тога до фебруара 2011. године.

Даље вештак Бодоло у основном налазу и мишљењу наводи да од 01.03.2007. године до краја фебруара 2011. године број необављених међуградских полазака износио је 70626 полазака, односно у односу на број одржаних полазака неодржани поласци се налазе на нивоу од око 5,9%. За наведени период неодржаних полазака у међународном саобраћају било је 23015, односно у односу на број одржаних полазака, неодржани поласци се налазе на нивоу од око 43,4%. У односу на број домаћих одржаних полазака, међународних одржаних има 4,45%.

Из Првог допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да на терминалу код Рибље пијаце, пре пресељења је саобраћало 16 линија од којих 4 градске, 6 приградских и 6 међумесних. Након пресељења на нову локацију све међумесне линије су пресељене на локацију старе аутобуске станице на адреси Јаше Томића 6, а остале које нису међумесне су пресељене на локацију испред Железничке станице. Аутобуској станици МАС може се прићи из правца Ветерника, Сремске Каменице, Петроварадина, Каћа, Темерина, Сирига, Руменке и из правца Београда. Вештак је напоменуо да је Булевар ослобођења забрањен за саобраћај за аутобусе, осим за аутобусе ГСП-а и ванлинијски превоз.

Из Другог допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да је линија за Руменку приградска линија – саобраћа на територији општине Нови Сад. Линија за Темерин је међумесна – саобраћа на територији општине Темерин, а не на територији општине Нови Сад, односно између две општине. Пошто се Сремски Карловци, Беочин, Черевих, Банаштор и Луг не налазе на територији општине Нови Сад, онда су оне међумесне линије по Закону о друмском превозу који каже да када се крајње одредиште неке линије налази на територији друге општине, онда је таква линија међумесна. Условe за обављање превоза дефинише ЈУС Стандард, али постоје изузеци до 50 км/час у једном правцу. Линије се региструју у Министарству саобраћаја, а након тога републичка инспекција издаје сагласност да су услови за обављање превоза испуњени. Ако наведена два документа не постоје, по правилу линија не саобраћа. Није прописано Градском одлуком која линија одакле полази. Градска одлука је општи акт којим се регулишу услови за обављање превоза. Надлежни градски орган (Секретаријат за саобраћај и путеве) својим решењем одређује полазну локацију сваке линије, стајалишта и др. ЈГСП је у свему поступио према односном решењу.

Из Трећег допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да је вештак у основном налазу у табеларном прегледу писао о изгубљеним поласцима, а то су неодржани поласци од стране превозника који су регистровани те линије. О неодржаним поласцима се месечно сачињава извештај који се доставља надлежном Републичком инспектору. Неодржаних полазака који би били узроковани делатношћу МАС практично нема. Уобичајено је да када неки превозник свој аутобус, било то крајња – почетна – повратна или транзитна линија наведени полазак се увек одржи. Из разлога што ово није проблем у раду станице, није ни установљена посебна евиденција о неодржаним поласцима који би били узроковани радом станице.

Из Четвртог допунског вештачења вештака саобраћајне струке произилази да ће се вештак према примедбама изјаснити о Другом допунском вештачењу. Истиче вештак да је приликом Четвртог допунског вештачења тражио документацију од ЈГСП-а на основу које би се могло утврдити које линије са терминала код Рибље пијаце су се преместиле на нову локацију и где тачно, односно да се укаже да ли постоје линије

међумесног саобраћаја које се нису изместиле у ограђени простор МАС на коме се налази 14 полазних перона, односно да ли постоји нека линија која није одмах измештена на МАС? Том приликом вештак је добио документацију која до тада није предата вештаку и то: 1) Одлука директора број 31/05 од 03.02.2005. године на основу које се линије међумесног саобраћаја премештају на комплекс МАС Булевар Јаше Томића 6, „реон потковица“. Дакле, у овој Одлуци је поистовећен Булевар Јаше Томића 6 и тзв. „реон потковица“. Затим следи списак 15 линија, на основу којег се не може одредити која линија је где распоређена као полазна или долазна наведена три перона су физички удаљена 150 м од 14 полазних перона, а од долазних су удаљени око 30 м. Из наведеног произилази да се превоз по редовима возње не обавља са 14 полазних перона него са три перона у реону потковице која је у саставу комплекса МАС-а. Даље, вештак наводи да са перона 15, 16 и 17 у реону потковице су одржавани следећи поласци – редови возње: Нови Сад – Римски Шанчеви – Бачки Јарак, Нови Сад – Бачки Јарак – Темерин – Госпођинци (цео правац – све трасе) и Нови Сад – Сремски Карловци (цео правац – све трасе) и Нови Сад – Сремска Каменица Стари Раковац – Беочин село - Черевих (цео правац – све трасе). Наведене линије до дана обављања инспекцијског прегледа нису саобраћале са МАС-а него са тзв. „потковице“. Перони под бројевима 13 и 14 нису опремљени информацијом да се са њих обављају сада поласци за правце Темерина, Беочина и Сремских Карловаца. Са локалитета „потковице“ сада саобраћају градски и приградски поласци.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака др Владимира Холодкова дипл.инг.ел., вештака за област интелектуалне својине произилази да је преглед максимално могућих средстава оглашавања на подручју објекта АТП „ВОЈВОДИНА“ следећи: 10 билборда површине просечно 10 м², 289 огласних табли 1,8X2,5 м², 45 дисплеја (екрана) и 1 дисплеј тикер.

Из допуне налаза и мишљења сталног судског вештака дипл.ек. Јована Драгаша, која је предата суду 13.06.2011. године произилази да очекивана нето добит из пословања аутобуске станице, пружања станичних услуга процењена је у износу од 10.800.000,00 динара месечно на дан 01.05.2011. године, изгубљена добит од пружања станичних услуга АТП „ВОЈВОДИНА“ у периоду од 01.03.2007. године до 30.04.2011. године би износила 540.000.000,00 динара на дан 01.05.2011. године, очекивана месечна добит од закупа пословног и канцеларијског простора износи 606.500,00 динара на дан 01.05.2011. године, изгубљена добит од издавања пословног и канцеларијског простора у АТП „ВОЈВОДИНА“ у периоду од 01.03.2007. године до 30.04.2011. године би износила 30.325.000,00 динара на дан 01.05.2011. године, укупно изгубљена добит АТП „ВОЈВОДИНА“ од пословања аутобуске станице у периоду 01.03.2007. до 30.04.2011. године износи 570.325.000,00 динара на дан 01.05.2011. године Очекивана нето добит АТП „ВОЈВОДИНА“ од пословања аутобуске станице износи 11.406.500,00 динара месечно, на дан 01.05.2011. године.

Вештак Јован Драгаш је поднеском од 05.07.2011. године извршио исправку свог мишљења пошто је дошло до рачунске грешке приликом утврђивања добити од издавања пословног простора тако да је износ од 60.686,32 евра (у налазу пермутовано 60.868,32 евра) по средњем курсу на дан израде налаза грешком утврђен у износу од 606.500,00 динара. Стварни износ од 60.686,32 евра прерачунато према средњем курсу на дан 01.05.2011. године од 99,6292 динара износи 6.046.000,00 динара месечно, тако да би очекивана добит од закупа локала и канцеларијског простора за период од

01.03.2007. године па до 30.04.2011. године износила 302.300.000,00 динара на дан 01.05.2011. године.

С тим у вези мења се мишљење вештака које сада гласи:

- Очекивана нето добит из пословања аутобуске станице, пружања станичних услуга процењена је у износу од 10.800.000,00 динара месечно на дан 01.05.2011. године
- Изгубљена добит од пружања станичних услуга АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад у периоду од 01.03.2007. године па до 30.04.2011. године би износила 540.000.000,00 динара
- Очекивана месечна добит од закупа (јер се сви трошкови закупа додатно наплаћују) пословног и канцеларијског простора износи 6.046.000,00 динара на дан 01.05.2011. године
- Изгубљена добит од издавања пословног и канцеларијског простора у АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад у периоду од 01.03.2007. године до 30.04.2011. године би износила 302.300.000,00 динара на дан 01.05.2011. године.
- Укупна изгубљена добит АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад од пословања аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. године па до 30.04.2011. године износи 842.300.000,00 динара на дан 01.05.2011. године
- Очекивана нето добит АТП „ВОЈВОДИНА“ Нови Сад од пословања аутобуске станице износи 16.846.000,00 динара месечно на дан 01.05.2011. године.

Другу допуну налаза и мишљења вештак Јован Драгаша радио је према методологији Привредне коморе Србије. Из допуне мишљења произилази да очекивана месечна нето добит из пословања АТП „ВОЈВОДИНА“ по критеријумима важећим на дан 01.12.2011. године би износила: 10.800.000,00 динара – пословање аутобуске станице, 5.680.000,00 динара – очекивана добит од закупа, 1.860.000,00 динара – издавање рекламног простора и 5.062.000,00 динара – разлика добити по ценама Привремене коморе Србије. Дакле очекивана нето добит из целокупног пословања износи 23.402.000,00 динара. Укупно изгубљена добит АТП „ВОЈВОДИНА“ од пословања аутобуске станице у периоду од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године (за 57 месеци) износи 1.333.914.000,00 динара на дан 01.12.2011. године.

У овој правној ствари Трговински суд у Новом Саду је донео пресуду IIIП.220/2009 којом је у ставу I тужбени захтев тужиоца за исплату 388.858.845,83 динара са законском затезном каматом од 01.03.2007. године до исплате одбио. Ставом II обавезао је тужиоца Аутотранспортно предузеће „Војводина“ АД у стечају Нови Сад да туженом 1. реда Републици Србији исплати трошкове поступка од 242.500,00 динара. Ставом III обавезао је тужиоца да туженом Граду Новом Саду исплати трошкове поступка од 371.500,00 динара. Ставом IV обавезао је суд тужиоца да туженом 3. реда Јавном градском саобраћајном предузећу Нови Сад исплати трошкове поступка у износу од 375.500,00 динара. Пресудом Привредног апелационог суда у Београду пословни број 2Пж.2664/2010 од 09.12.2010. године жалбе тужиоца и умешача су одбијене у односу на туженог 1. реда и 3. реда, па је првостепена пресуда потврђена у делу става I, и у ставу II и IV изреке. Даље, укинута је првостепена одлука у делу става I изреке у коме је тужбени захтев за исплату 388.858.845,83 динара са каматом и трошковима одбијен у односу на туженог 2. реда, као и у ставу III изреке.

Предње чињенице суд је утврдио из горе наведених доказа, па је нашао да тужбу делимично треба одбацити, те да је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца основан.

У Новом Саду постоји аутобуска станица која се налази на Булевару Јаше Томића бр. 6, у непосредној близини железничке станице. Овом аутобуском станицом управља ЈГСП „Нови Сад“, чији је оснивач Град Нови Сад. Ова аутобуска станица која непрекидно послује и ради од оснивања, има пословну зграду, пероне, простор за пристајање аутобуса са простором за путнике на перонима и паркиралиштем за аутобусе. Иза овог простора који је ограђен, налази се тзв. „реон потковице“, који се физички налази испред железничке станице.

Поред ове аутобуске станице постоји и тужиочева новоизграђена аутобуска станица која се налази у улици Пут новосадског партизанског одреда 1а.

Тужилац тужбом тражи накнаду штете у виду изгубљене добити, коју штету трпи због неизвршавања уговорне обавезе од стране туженог.

Када је Град потписао Уговор са тужиоцем, позвао се на свој тада важећи Генерални план, објављен закључно са стањем на дан потписивања уговора („Сл.лист Града Новог Сада“ број 10/2006 од 14.04.2006. године). У том Генералном плану, који су обе уговорне стране имале у виду приликом закључења уговора, јасно стоји наслов „Локација међуградске аутобуске станице и приградског терминала“ и текст „ради измештања приградског терминала са Рибље пијаце на локацију садашње Међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, уз могућност подземне везе испод железничке станице. Дакле на основу Одлуке о изменама и допунама Генералног плана Града Новог Сада („Сл.лист Града Новог Сада“ број 10/2006 од 14.04.2006. године) тужилац је закључио Уговор са Градом. Зато је она од значаја за тумачење уговора и за утврђивање обавеза уговорних страна.

Имајући у виду наведено, суд налази да је тужени овим Генералним планом предвидео постојање једне и то нове међуградске аутобуске станице и једног приградског терминала који ће са Рибље пијаце бити измештен на локацију садашње међуградске аутобуске станице, што би значило да садашња међуградска аутобуска станица престаје да постоји, осим као приградски терминал и то зато што ће се изградити нова међуградска аутобуска станица.

Дакле суд налази да је смисао уговора и воља уговорних страна била у томе да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица буде терминал за приградски саобраћај.

Тужилац је изградио нову аутобуску станицу на простору радне зоне „Север II“, на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I, на земљишту чији је корисник. Дана 28.02.2007. године тужилац је добио употребну дозволу, а дана 23.01.2007. године Министарство за капиталне инвестиције је утврдило да аутобуска станица у улици Пут новосадског партизанског одреда 1/а власништво АТП „ВОЈВОДИНА“ испуњава услове за рад.

Уговорне обавезе Града нису ограничене на хоризонталну и вертикалну сигнализацију, него се односе на регулисање аутобуског саобраћаја тако да се међумесни аутобуски саобраћај обавља искључиво преко нове аутобуске станице.

Међутим тужени је страна која није верна уговору јер није регулисао аутобуски саобраћај тако да се међумесни аутобуски саобраћај обавља искључиво преко нове аутобуске станице, односно тужени није створио услове за измештање старе аутобуске станице на нову, у складу са Генералним планом односно тужени није изместио међумесни аутобуски саобраћај са старе на нову аутобуску станицу.

Због неизвршења уговорне обавезе туженог, тужилац има право на накнаду штете.

Одредбом члана 266 став 1 ЗОО-а прописано је да поверилац има право на накнаду обичне штете и измакле користи, које је дужник у време закључења уговора морао предвидети као могуће последице повреде уговора, а с обзиром на чињенице које су му тада биле познате или морале бити познате.

Одредбом члана 189 став 2 ЗОО-а прописано је да висина накнаде штете одређује се према ценама у време доношења судске одлуке, изузев случаја кад закон наређује што друго.

Одредбом члана 189 став 3 ЗОО-а прописано је да при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем.

Пошто у периоду после добијања употребне дозволе до дана вештачења односно од 01.03.2007. године до 01.12.2011. године очекивана месечна нето добит из пословања тужиоца износи 1.333.914.000,00 динара, суд је овај износ и досудио тужиоцу. Пошто је штета утврђена закључно са даном вештачења 01.12.2011. године те пошто тужилац законску затезну камату тражи почев од 20.12.2011. године, то је суд тужиоцу од овога дана досудио законску затезну камату применом члана 277 ЗОО-а.

Суд је одлуку у ставу I изреке донео поступајући по упутству другостепеног суда.

После закључења Уговора у Службеном листу Града Новог Сада број 39 од 25.10.2006. године објављен је генерални план – пречишћен текст, којим су предвиђене две међумесне аутобуске станице. Дакле, постоји очигледна несагласност између Генералног плана који је био основ уговора и Генералног плана који је пречишћен после закључења уговора. Уговорени услови се не могу мењати вољом једне уговорне старне, а пошто се то догодило, и то након закључења уговора, то суд сматра да пречишћени Генерални план који предвиђа две станице се не може применити на конкретан случај, пошто је мењан тј. пречишћен једнострано и то након закључења уговора и он није ни био основ за закључење уговора.

Није тачна тврдња туженог да су Генералним планом на основу ког је Уговор закључен, предвиђене две аутобуске станице, јер постоји несагласност између Генералног плана на основу којег је закључен уговор и пречишћеног текста. Две аутобуске станице предвиђене су тек након потписивања Уговора, и то у пречишћеном тексту Генералног плана („Сл.гласник Града Новог Сада број 39/06). Даље, суд налази да није основан навод туженог да он није потписивањем Уговора преузео обавезу да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица буде терминал за приградски саобраћај. Наиме, у Генералном плану на основу којег је закључен Уговор пише „ради измештања терминала са Рибље пијаце на локацију садашње Међуградске аутобуске станице, међуградска станица градиће се на простору радне зоне Север II на парцели број 3351 к.о. Нови Сад I. Из овог текста јасно произилази да је тужени овим Генералним планом предвидео постојање једне и то нове међуградске аутобуске станице и једног приградског терминала који ће са Рибље пијаце бити измештен на локацију садашње међуградске аутобуске станице, а то би значило да садашња међуградска аутобуска станица престаје да постоји, осим као приградски терминал, јер ће се изградити нова међуградска аутобуска станица. Зато нису основане горе наведене тврдње туженог.

На питање суда да ли је смисао Уговора и воља уговорних страна била у томе да поред постојеће аутобуске станице буде изграђена још једна аутобуска станица, тако да истовремено постоје две аутобуске станице за међумесни саобраћај или је смисао Уговора да се након изградње нове аутобуске станице на њу измести целокупан међумесни и међународни саобраћај, а да стара аутобуска станица буде терминал за приградски саобраћај, сведок Маја Гојковић, потписник Уговора је одговорила да је воља Града била да се саобраћај у условима тржишне конкуренције одвија и са старе и ново изграђене аутобуске станице. На исто питање суда које је постављено по упутству другостепеног суда, умешач Илија Девећ је дао одговор да је боље да је Крчедину саградио једну аутобуску станицу. Суд није прихватио наведени део исказа сведока јер је исти у супротности са писаним доказом Генералним планом на основу којег је закључен Уговор, а с обзиром на садржину текста Локација Међуградске аутобуске станице и приградског терминала.

Одредбом члана 3 став 2 ЗПП-а је прописано да странке могу слободно располагати захтевима које су ставиле у току поступка. Ставом 3 истог члана је прописано да суд неће дозволити располагања странака која су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала. Конкретно тужилац је тужбеним захтев поставио у поднеску од 12.01.2012. године, а у поднеску од 10.02.2012. године је преиначио тужбу. Након што је суд на рочишту 20.03.2012. године дозволио преиначење тужбе из поднеска од 10.02.2012. године и одбио предлог за доношење делимичне пресуде, пуномоћник тужиоца је истакао да повлачи тужбене захтеве из поднеска од 10.02.2012. године. Тужени је истакао да је сагласан са повлачењем тужбе, а умешач је истакао да захтева да суд не дозволи повлачење тужбеног захтева из поднеска од 10.02.2012. године. Суд налази да је тужилац овлашћен да слободно располаже својим захтевима, и да конкретно нема недозвољеног располагања. Одредбом члана 3 став 3 ЗПП-а су прописана ограничења начела

диспозиције. Наиме, суд неће уважити располагање ако је у супротности са принудним прописима. Реч је о прописима који се обавезно примењују, о императивним прописима. Јавни поредак у нормативном смислу чини скуп прописа којима се обезбеђује и осигурава поштовање основних института правног поретка, а правила морала наређују да се чини оно што друштво сматра добрим, а да се не чини оно што друштво сматра лошим. Конкретно предмет тужбених захтева који су повучени представља захтев за накнаду штете због изгубљене добити. Само у случају да је уговор од 08.05.2006. године апсолутно ништав зато што је противан принудним прописима, а да изгубљена добит произилази из недозвољене делатности, онда би се радило о недозвољеном располагању тужиоца, о чему би суд водио рачуна по службеној дужности. Међутим, у ситуацији када тужилац повуче тужбу у делу тужбених захтева за накнаду штете због изгубљене добити, која произилази из пуноважног уговора који није ништав, и која би се остварила обављањем дозвољене делатности, суд налази да је такво располагање тужиоца дозвољено. Суд не може спречити дозвољено располагање тужиоца, а тужилац је имао право да слободно располаже својим захтевима сходно цитираној законској норми.

Одредбом члана 187 став 1 ЗПП-а прописано је да тужба мора да садржи одређени захтев у погледу главне ствари и споредних тражења. Дакле, ради се о обавезном садржају тужбе. Тужбени захтев тужиоца из става III изреке није одређен јер тужилац тражи накнаду будуће штете, док за то постоје законски услови". Тужилац је морао да наведе до када тражи накнаду будуће штете. Исто тако он тражи законску затезну камату од доспећа сваке месечне рате, а морао је да тачно наведе када је доспеће месечне рате. Пошто тужилац није поставио одређен тужбени захтев суд је одлучио као у ставу III изреке, применом члана 103 став 6 ЗПП-а, јер га заступа пуномоћник из реда адвоката.

Одлуку у ставу IV изреке суд је донео применом члана 196 став 2 ЗПП-а.

Применом члана 324 став 1 ЗОО-а суд је донео одлуку у ставу V и VI изреке. Према наведеном члану дужник долази у доцњу кад не испуни обавезу у року одређеном за испуњење. Пошто на дан доношења пресуде тужени није пао у доцњу за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка, јер није протекло парнициони рок од 8 дана, то је донета одлука у ставу V и VI изреке.

Суд је прихватио налазе и мишљења вештака који су дати јасно и стручно, допуњени и зато што је детаљно одговорено на дате примедбе.

Одлуку о трошковима поступка у ставу I изреке суд је донео применом члана 149 и члана 150 ЗПП-а, према трошковнику тужиоца од 22.04.2009. године. Суд је тужиоцу досудио 25.000,00 динара за састав тужбе, за приступ на рочишта 25.06.2008., 17.10.2008., 18.03.2009., 22.04.2009. године тужиоцу припада по тражених 26.000,00 динара. За приступ на рочишта на која тужилац није заступао пуномоћник из реда адвоката суд тужиоцу није досудио награду. За састав поднесака од 27.10.2008., 22.12.2008., 09.03.2009. и 13.04.2009. године тужиоцу не припада награда јер ове поднеске није саставио адвокат. За вештачење економско финансијско тужиоцу

припада 175.000,00 динара по рачуну вештака број 110/08. За таксу на тужбу припада тужиоцу 260.000,00 динара и за таксу на одлуку 390.000,00 динара. Трошкови су одмерени према Адвокатској и Таксеној тарифи. Суд није одлучивао о захтеву тужиоца из трошковника од 06.04.2012. године јер је исти предат након закључења главне расправе, супротно члану 159 став 3 ЗПП-а.

Применом члана 149 став 5 и члана 150 ЗПП-а суд је донео одлуку у ставу II изреке, па је умешачу досудио по 37.500,00 динара за састав поднесака од 17.02.2011., 15.04.2011. и 07.07.2011. године, за приступ на рочишта 06.04.2009., 22.04.2009., 17.02.2011., 09.03.2011., 06.04.2011., 25.05.2011., 20.06.2011., 11.07.2011., 14.09.2011., 21.12.2011., 30.01.2012., 13.02.2012., 20.03.2012. и 06.04.2012. године умешачу припада по 39.000,00 динара, за сасатв жалбе од 14.05.2009. године умешачу припада 75.000,00 динара, за саобраћајно вештачење умешачу припада 125.000,00 динара, за приступ на вештачење 16.03.2011. године умешачу припада 39.000,00 динара, за приступ на вештачење 30.09.2011. године припада му 39.000,00 динара. Трошкови су одмерени према Адвокатској тарифи.

Суд није умешачу досудио тражених 37.500,00 динара за састав поднеска од 31.03.2011. године који није образложен. Такође умешачу не припада тражених 39.000,00 динара за приступ на рочиште 04.11.2011. године јер је исто одложено решењем од 26.10.2011. године. Умешач је укупно за трошкове вештачења тражио 250.000,00 динара, а припада му само 125.000,00 динара за саобраћајно вештачење, а даљих трошкова за вештачење нема пошто вештачење по решењу од 21.06.2011. године вештак Јован Драгаш није ни извршио односно није вештачио. Даље, умешач је тражио по 39.000,00 динара за приступ на 3 вештачења, а суд је у спису нашао доказе да је пуномоћник умешача присуствовао саобраћајном вештачењу и економско финансијском одржаном 30.09.2011. године. Пошто нема доказа да је присуствовао и трећем вештачењу, то му суд за приступ на треће вештачење није досудио трошкове.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема исте, Привредном апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

СУДИЈА

 Гордана Ристић
 За тачност отправка